

Posudek

na diplomovou práci Miroslavy Sládkové

Kodifikace trestního práva od počátků 18. do počátků 20. století

V první části své práce se autorka zaměřila na předcházející vývoj trestního práva a soudní organizaci. V rámci kontinuity není na škodu takovou část zařadit, avšak pokud téma práce je zaměřeno na kodifikaci trestního práva v období osmnáctého století až počátku století dvacátého, je tato část svým rozsahem – celkově na 33 stran - nepřiměřená.

Autorka poté představuje trestní zákoníky vydané v období 18. století – trestní zákoník Josefa I., trestní zákoník Marie Terezie, a trestní zákoník Josefa II. Zde by bylo vhodné použít komparační metody u těchto zákoníků – tedy především představit čím se navzájem od sebe odlišovaly a co měly společné.

Pokud si autorka vybrala v případě trestního zákoníku Marie Terezie delikt čarodějnictví, měla pak věnovat větší pozornost tomuto deliktu za použití více sekundárních pramenů, např. od autora KOČÍ, J., *Čarodějnické procesy: z dějin inkvizice a čarodějnických procesů v českých zemích v 16. až 18. století*. Praha: Horizont, 1973; SPURNÝ, F., *Čarodějnické procesy 16. a 17. století a jejich právní aspekty*. In: FRANCEK, J. (ed.). *Hrdelní soudnictví českých zemí v 16.-18. století. Sborník příspěvků z konference konané v Pardubicích 21.-22.9.1995*. Pardubice: Východočeské muzeum v Pardubicích, 1996 a dalších děl.

Samostatně věnuje kapitole trestnímu zákoníku Josefa II., kde představuje samotný zákoník, spíše z všeobecného hlediska, juridický rozbor jednotlivých ustanovení není proveden (tak je tomu i v případě zákoníků Josefa I. a Marie Terezie a dalších) a následně představuje reformu trestní soudní organizace. Novou soudní organizaci zde však představuje pouze na jedné straně (strana 51) s odkazem na dílo VOJÁČEK, SCHELLE, KNOLL, *České právní dějiny...* Nově vzniklá soudní soustava za Josefa II., kterou tvořily soudy všeobecné, privilegované a zvláštní mohla být v práci podrobněji rozebrána. Autorka zde mohla vycházet ze stěžejního díla (není uvedeno ani v seznamu použité literatury) ŠOLLE, Václav. *Trestní soudnictví předbřeznové v českých zemích*. Sborník archivních prací 12. Praha 1962.

V páté kapitole je představen trestní zákoník z roku 1803, avšak tato kapitola má pouze popisný charakter. Úprava trestních řádů je v této kapitole zpracována dobře.

V šesté kapitole se autorka zabývá trestním zákoníkem z roku 1852. Zde správně postihla, že se zákoník vyznačoval svým protidělnickým zaměřením, kdy stíhal stávky a účast na nich jako zakázané koalice, a že obsahoval ještě řadu feudálních přežitků.

V samotném závěru této kapitoly se věnuje jednomu z nejvýznamnějších trestních procesů, který se odehrál na konci sledovaného období. Jednalo se o trestní proces s židem Leopoldem Hilsnerem. Opět pokud již si vybrala tento proces, měla mu věnovat větší pozornost. Je zde absence literatury, pouze se odkazuje na dílo Francka *Velké dějiny zemí Koruny české...* Přičemž tomuto procesu, a tzv. Hilsneriádě byla věnována řada děl a vědeckých statí. Autorka mohla vycházet z celé řady dobových materiálů, novin, periodik, článků a monografií, které tomuto tématu byly věnovány. V úvodní části této práce je

popisována osoba pod příjmením „Hilsenrem“ (strana 10) chci věřit tomu, že šlo pouze o překlep!

Závěr:

Práce se jeví v jednotlivých kapitolách tematicky roztržštěná. Autorka si měla vypomoci např. tím, že měla v kapitolách vytvořit podkapitoly a tím by jistému přeskokování z tématu do tématu zabránila (např. popisuje trestní zákoník z roku 1852, pak přechází do výpraskového patentu, a pak se opět vrací k zákoníku bez jakékoliv návaznosti). Literatury mohlo být použito více (zde se odkazují na mnou i výše již uvedenou literaturu). Nebyl proveden juristický rozbor žádného právního předpisu v práci uvedeného.

Přes výše uvedené práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení práce: Práci sice doporučuji k obhajobě, ale teprve v průběhu obhajoby diplomové práce se vyjasní, zda autorka může prospět.

Otázky k obhajobě:

1. Nová soudní organizace za Josefa II.

V Praze, dne: 14. dubna 2016

JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.